

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 142/19

Luxembourg den 12. november 2019

Dom i sag C-261/18
Kommissionen mod Irland

Irland pålægges økonomiske sanktioner for den manglende opfyldelse af en tidligere dom afsagt af Domstolen, hvori det bl.a. blev fastslået, at der gjaldt en pligt til at foretage en miljøvurdering af en vindmøllepark

I dommen i sagen Europa-Kommissionen mod Irland (sag C-261/18), afsagt den 12. november 2019, pålagde Domstolen (Store Afdeling) Irland økonomiske sanktioner for ikke konkret at have fulgt op på dom af 3. juli 2008, Kommissionen mod Irland¹, for så vidt som Domstolen i den dom havde fastslået, at Irland havde tilsidesat direktiv 85/337² som følge af opførelsen af en vindmøllepark ved Derrybrien (Irland) uden forudgående vurdering af dens indvirkning på miljøet.

Efter afsigelsen af dommen af 2008 indførte Irland en lovliggørelsesprocedure, hvorved denne medlemsstat søgte at give operatøren af vindmølleparken ved Derrybrien mulighed for at opfylde de krav, der følger af direktiv 85/337. Da operatøren af vindmølleparken ikke underkastede sig denne procedure, og da denne procedure heller ikke blev indledt ex officio af de irske myndigheder, anlagde Kommissionen et nyt traktatbrudssøgsmål ved Domstolen.

Domstolen undersøgte først de forpligtelser, som påhviler medlemsstaterne, når et projekt er blevet godkendt i strid med den forpligtelse til en forudgående vurdering af dets indvirkning på miljøet, der er fastsat i direktiv 85/337. Domstolen bemærkede, at medlemsstaterne i henhold til princippet om loyalt samarbejde er forpligtede til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at råde bod på, at der ikke er blevet foretaget en vurdering af indvirkningerne på miljøet. De er navnlig forpligtede til at foretage en vurdering i forbindelse med en lovliggørelse og dette ligeledes efter ibrugtagningen af et anlæg. En sådan vurdering skal ikke blot tage det omhandlede anlægs fremtidige indvirkninger i betragtning, men også de indvirkninger på miljøet, der har været siden anlæggets opførelse. Den kan føre til, at de tilladelser, der blev indrømmet i strid med pligten til en forudgående vurdering, ændres eller trækkes tilbage.

På trods af den lovreform, der indførte en lovliggørelsesprocedure, foretog Irland ikke en ny vurdering af vindmølleparkens indvirkning på miljøet, hvilket tilsidesatte den bindende virkning af dommen af 2008.

Domstolen forkastede endvidere de forskellige argumenter, Irland fremførte som begrundelse. Dels kunne Irland ikke påberåbe sig de nationale bestemmelser, der begrænser mulighederne for at indlede den lovliggørelsesprocedure, der blev indført med henblik på at sikre opfyldelsen af dommen af 2008. Domstolen anførte i denne forbindelse, at de nationale myndigheder er forpligtede til at afhjælpe den manglende vurdering af indvirkningen på miljøet, og at de forpligtelser, der følger af direktiv 85/337, ligeledes påhvilede vindmølleparkens operatør, for så vidt som denne var kontrolleret af Irland. Dels kunne Irland ikke påberåbe sig vindmølleparkens operatørs retssikkerhed og berettigede forventning om beskyttelse af erhvervede rettigheder med henblik på at blive fritaget for følgerne af den objektive konstatering af tilsidesættelsen af direktiv 85/337. Domstolen fremhævede i denne henseende, at projekter, for hvilke tilladelsen ikke

¹ Dom af 3.7.2008, Kommissionen mod Irland (C-215/06).

² Rådets direktiv 85/337/EØF af 27.6.1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT 1985, L 175, s. 40).

længere kan gøres til genstand for et direkte søgsmål, ikke blot kan anses for lovligt tilladte i forhold til forpligtelsen til en vurdering af indvirkningen på miljøet.

Henset til overtrædelsens grovhed og varighed, idet der var forløbet mere end 11 år siden dommen af 2008, uden at de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen var blevet vedtaget, og henset til Irlands betalingsevne, pålagde Domstolen denne medlemsstat at betale Kommissionen et fast beløb på 5 000 000 EUR og en tvangsbøde på 15 000 EUR pr. dag fra afsigelsen af dommen til datoen for opfyldelse af dommen af 2008.

BEMÆRKNING: Et traktatbrudssøgsmål mod en medlemsstat, der ikke overholder sine forpligtelser i medfør af EU-retten, kan anlægges af Kommissionen eller en anden medlemsstat. Hvis Domstolen fastslår, at der foreligger et traktatbrud, skal vedkommende medlemsstat snarest muligt efterkomme dommen.

I tilfælde, hvor Kommissionen finder, at medlemsstaten ikke har efterkommet dommen, kan den anlægge en ny sag med påstand om finansielle sanktioner. Såfremt medlemsstaten ikke har meddelt Kommissionen gennemførelsesforanstaltningerne til et direktiv, kan Domstolen efter påstand fra Kommissionen pålægge medlemsstaten sanktioner i forbindelse med den første dom.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106